

यत्त्वंयासि तन्नशोभनमित्यन्वयः ॥ २५ ॥ त्रैलोक्येयः प्रभुः स्यात्समदन्योनैवेत्यर्थः ॥ तेन त्रैलोक्यप्रभोर्ममान्यार्थमुपेक्ष्य न युक्तेति भावः ॥ २६ ॥ त्रैलोक्यस्य भर्तुरपि भ
र्ता विधाता च तं मां भजस्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अन्येभ्योऽपि यदि धर्षणं प्राप्नुयां तदापि त्वयारक्ष्या अतएवं वक्तुं नार्हसि ॥ २९ ॥ चरणाधोमुखीं चरणावलोकनेनाधोमुख

मद्विशिष्टः पुमान्कोद्यशक्रो विष्णुरथाश्विनौ ॥ मामतीत्यहियच्चत्वं यासि भीरुन शोभनं ॥ २५ ॥ विश्रमत्वं पृथुश्रोणिशिलातलमिदं शु
भं ॥ त्रैलोक्येयः प्रभुश्चैवमदन्योनैव विद्यते ॥ २६ ॥ तदेवं प्राजलिः प्रद्वोयाच तेत्वादशाननः ॥ भर्तुर्भर्ता विधाता च त्रैलोक्यस्य भजस्व
मां ॥ २७ ॥ एवमुक्ता ब्रवीद्रंभावेपमाना कृतांजलिः ॥ प्रसीद नार्हसे वक्तुमीदृशं त्वंहि मे गुरुः ॥ २८ ॥ अन्येभ्योऽपि त्वयारक्ष्या प्राप्नुयां
धर्षणं यदि ॥ तद्धर्मतः स्नुषाते हंत त्वमेतद्वीमिते ॥ २९ ॥ अथाब्रवीद्दशग्रीवश्चरणाधोमुखीं स्थितां ॥ रोमहर्षमनुप्राप्तां दृष्टमात्रेण तां त
दा ॥ ३० ॥ सुतस्य यदि मे भार्या ततस्त्वं हि स्नुषा भवेः ॥ बाढमित्येव सारं भाप्राहरावणमुत्तरं ॥ ३१ ॥ धर्मतस्ते सुतस्याहं भार्या राक्षस
पुंगव ॥ पुत्रः प्रियतरः प्राणैर्भ्रातुर्वै श्रवणस्यते ॥ ३२ ॥ विख्यातस्त्रिषु लोकेषु न लकूबर इत्ययं ॥ धर्मतो यो भवेद्विप्रः क्षत्रियो वीर्यतो भवे
त् ॥ ३३ ॥ क्रोधाद्यश्च भवेदग्निः क्षांत्या च वसुधा समः ॥ तस्यास्मि कृतसंकेता लोकपाल सुतस्य वै ॥ ३४ ॥ तमुद्दिश्य तु मे सर्वविभूष
णमिदं कृतं ॥ यथा तस्य हि नान्यस्य भावो मां प्रति तिष्ठति ॥ ३५ ॥ तेन सत्येन मां राजन्मोक्तुमर्हस्य रिदम ॥ सहितिष्ठति धर्मात्मा मां प्रती
क्ष्य समुत्सुकः ॥ ३६ ॥ तत्र विघ्नं तु तस्येह कर्तुं नार्हसि मुंच मां ॥ सद्विराचरितं मार्गं गच्छ राक्षस पुंगव ॥ ३७ ॥ माननीयो मम त्वंहि पाल
नीया तथास्मिते ॥ एवमुक्तो दशग्रीवः प्रत्युवाच विनीतवत् ॥ ३८ ॥

तथास्थितां ॥ ३० ॥ सुतस्य इन्द्रजित इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ धर्मतः संकेत
धर्मतः ॥ ३२ ॥ धर्मतो धर्मानुष्ठानविषये ॥ ३३ ॥ कृतसंकेता कतरतिसंकेता ॥ ३४ ॥ यथा तस्य भावो मां प्रति तिष्ठति तथा ममापि भावस्तं प्रति तिष्ठतीति शेषः ॥ नान्यस्य
नान्यं प्रतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥